

Zilverlingen echtgenote en moeder Tonneke Wilmink is overleden.

Een droevige aanleiding voor een Zilverlingenbulletin. Tonneke Wilmink is overleden. Zij was de personifiëring van de hartelijke sfeer op Pinoké in de beginjaren van het clubhuis. Pinoké was nog van een overzichtelijke omvang en de club stond centraal in veel gezinnen. Die tijd moet je hebben meegemaakt om je er een voorstelling van te kunnen maken. De sfeer was bijzonder en Tonneke hielp hem te scheppen.

Tonneke achter de bar bij Pinoké, tussen Gertie (links) en Zus (rechts).

In memoriam.

Zaterdag 20 januari j.l. is na een zorgzaam maar door ziekte geteisterd leven, Tonneke Wilmink overleden, echtgenote van Zilverling Joep en moeder van Zilverlingen Mark en Geert. Vooral de oudere Zilverlingen onder ons kennen Tonneke als een hartelijk en fijn mens. Zichzelf altijd wegcijferend en steeds klaar staand voor anderen. Wie kent niet haar fameuze hapjes tijdens Zilverlingenborrels. Altijd heerlijk en ze draaide er haar hand er niet voor om.

Voor haar nierziekte kwam ze nog wel naar Pinoké om haar jongens aan te moedigen of om gewoon een sherry/wijntje te drinken met oudgedienden van de club. Ook bij de fameuze mosselmaaltijden in de jaren tachtig was ze nauw betrokken. Daarbij dacht zij vooral aan de niet mosseleeters, voor wie zij dan een heerlijke boeuf bourginon of sheppard-pie maakte. In de gloriejaren van Gerard & Els Hinnen en Frans & Nita van der Lee, sprong ze regelmatig bij achter de bar met andere moeders zoals Hetty Beerendonk, Zus Bovenlander en Gertie Triebels.

Er was altijd een bijzondere warmte om haar heen. Vrienden behoorden tot haar gezin. Evenals de kinderen van de vrienden en vrienden van de kinderen.

Ze had altijd een bemoedigend woord voor iedereen over of stuurde een attent kaartje, ondanks haar eigen misère. Haar nierziekte was slopend. Ook een transplantatie van een gezonde nier mocht niet baten. Elke week 4 maal naar de dialyse viel haar steeds zwaarder. De kwaliteit van leven ging ieder jaar achteruit en positieve vooruitzichten waren er niet.

Ze heeft nog eenmaal al haar krachten bij elkaar geraapt om 2 dagen met haar gezin, Paulien, Nella en kleinkinderen in Garderen te zijn. Daarna was het mooi geweest. Een geweldige echtgenote, moeder, oma, vriendin en warme vrouw is van ons heengegaan.

Wij wensen Joep, Mark, Geert, Paulien, Nella en kleinkinderen sterkte toe in deze moeilijke tijden.

Namens de Zilverlingen,
Fransje Bijnen, Marc Bovenlander en Dolf van den Bos

